

Frank Zonderland overleden

Hubert Van Eygen

---

d'r Zijn zo van die dichters die bij het verschijnen van hun eerste bundels veelbelovend lijken, maar die door 'het leven' andere dan poëtische paden gaan bewandelen. En na jaren stilte staan ze er weer, met een soort testament maar dan gaan ze plots geruisloos dood. Da's het lot van vele mede-weirdo's die hier al de revue passeerden... In dit rijtje vreemde vogels mogen we de op het einde van 2019 overleden Frank Zonderland (pseudoniem van Ronald Vermeulen) ook plaatsen.

Indien ik niet per toeval op de website van *Poëzie-Centraal* had gezien dat er op 15 maart 2020 een herdenking voor hem werd georganiseerd (die waarschijnlijk niet doorging vanwege de corona-crisis), dan was hij voor onze mede-weirdo's verdwenen in de vergetelheid. Maar gelukkig publiceerde de website '*literair Gent*' een uitgebreid in memoriam over hem: surf dus zeker eens naar <http://literairgent.be/nieuws/dichter-frank-zonderland-overleden/>.

Mijn eerste contact met **Frank Zonderland** dateert van einde 1989 toen hij in *Weirdo's* nr. 12 (december 1989) 4 gedichten publiceerde als voorpublicatie uit zijn bundel '*Elysium 2000*' die in 1990 verscheen als nummer 12 in de onvolprezen *Poëzierreeks van uitgeverij Nada* (van **Jan Derboven**). In dezelfde reeks publiceerde ikzelf samen met **Frank Moyaert** de bundel '*Als het leven een gedicht is...*' (1988). Frank publiceerde in deze reeks ook zijn bundel '*John Lennon*' (1988).

Over '*Elysium 2000*' schreef ik in *Weirdo's* nr. 14 (juli 1990) het volgende: "Het is een verrassend debuut (sic) van een ironisch dichter. Een van de belangrijkste thema's in Zonderlands gedichten is ongetwijfeld het 'schuilen voor het leven', het voortdurend alert zijn voor de gevaren van dit leven. De wereld wordt immers voortdurend kapot gemaakt door het dier 'mens'. Zonderland tracht ons daarvoor te waar-

Frank Zonderland, omstreeks 1993

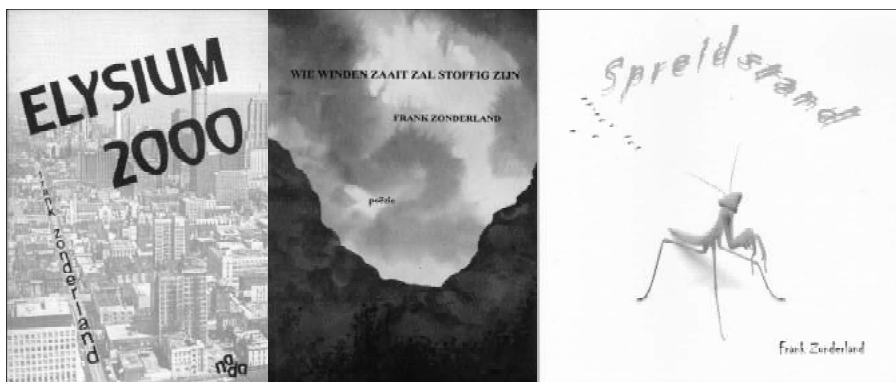
schuwen, op vaak spitsvondige en ironische wijze. (...) Zonderland is een sarkastische aanwinst voor de Vlaamse poëzie én weeral een ontdekking van uitgeverij Nada”.

Toen wist ik echter niet dat Frank al in 1987 debuteerde met de kunstmap ‘Zodiac-suite’, een door de dierenriem geïnspireerde reeks gedichten in kaartvorm, met illustraties van **Johanna M. Gevaert**. In die periode publiceerde hij ook een aantal gedichten in het literair tijdschrift ‘t Kofschip waarin menig Vlaams dichter zijn carrière begon (inclusief ikzelf).

In *Weirdo’s* nr. 23 (januari 1992) publiceerde hij het onvolprezen gedicht Antwerpen dat we hier zeker moeten herhalen:

Antwerpen
eiland tussen zee en binnenland
eiland tussen Vlaanderen
en Holland
boekeneiland Antwerpen
reuzenstad, goliathstad,
venster van cultuur
Antwerpen,
maritieme metropool
maar steen aan het Vlaamse been
exotisch en verscheiden aan uw grenzen,
maar in uw zwart novemberhart verzwaard
met een brok van kolkend hete haat
Antwerpen
roei uit, dat kwaad
Antwerpen
stad van zeelucht, drukinkt, torens en trots
soms zijt ge A’pen: behoudsgezind,
kleinburgerlijk, angstig, onaf

en, o wee, zo Belgisch

In 1993 publiceerde hij zijn derde dichtbundel ‘Wie winden zaait zal stoffig zijn’ bij *De Vleermuis*. In *Weirdo’s* 27 (juni 1994) schreef ik het volgende over deze bundel: “Frank Zonderland is de dichter die duidelijk wil maken dat “in deze wereld van de grootste gemene delers / de priemgetallen aan de kant worden gegooid”. Hij observeert de wereld en ziet dat “er één massa is die lijdt / en er is er één die ’s avonds naar de televisie kijkt”...

Na een lange poëtische stilte publiceerde hij in *Weirdo's* nr. 61 (maart 2003) het morbide gedicht 'Post Mortem'. In deze periode publiceerde hij ook nog gedichten in *Gierik/NVT*, *Deus ex Machina* en *Wel*.

En daarna was het wachten op zijn bundel 'Spreidstand' die in 2018 verscheen bij vzw *De Scriptomanen*. In *Weirdo's* nr. 125 schreef ik het volgende: "een bundel die 'meandert' tussen erotiek en maatschappijkritiek. Een voorproefje: "Mooi zou het zijn mochten we kunnen schuilen in een negatiefbeeld / na het sluitermoment wat correcties aanbrengen / en dan weer ontwikkeld worden. // Helaas is er maar één belichtingstijd: / deze die voor ons bestemd is". Achteraf gezien, lijkt dit wel zijn testament...

Onlangs verscheen de 10de bundel van **Hubert Van Eygen** bij uitgeverij vzw *De Scriptomanen*.

In *Oostland* schreef **Ingrid Lenaerts** het volgende over deze bundel: "Met een open vizier, een brede kijk op het leven, een soms wat eigenninnige stijl en een behoorlijke dosis weemoed bestijgt deze koene literaire ridder zijn paard dat hij door de tijd heen loodst met humor en relativering"!

Je kan de bundel bestellen door **25 euro** te storten op rek. nr. BE91 7352 1514 5176 van Hubert Van Eygen of via www.scriptomanen.org.